

— Noćas je pod gradom spustila sidro galija »Stella«. Dugo se zadržati ne će, dva do tri dana. Možda nam je i ona u dobar čas stigla, jer ću moći jednoga ili drugoga predati na galiju, a da ipak javnost bude mislila da su oba na dnu kule. Dakle, pođi na »Stellu«, izruči moj pozdrav Alfonsu Bovini, njezinu nadkomesu, i zamoli ga, da mi dođe večeras u goste. Stari smo prijatelji. Vojevali smo mi dugo skupa...

— Toga nisam znao, ekcelencijo!

— Nismo mi, ludove, vojevali na kakvom bojištu, već onamo gore, među Lagunama...

— Tako već! To sam se domišljao! — usklikne Luka.

— Naravna je posljedica toga vojevanja bila, da su njega učinili nadkomesom, najprije u eskadri od Levanta, pa u ovoj Jadranskoga mora, a što mi kažemo Gulfa. Protekla je koja godinica, što se nismo vidjeli. On će rado primiti moj poziv.

— Vjerujem, ekcelencijo!

— Kada to obaviš, napisat ćeš ona dva naloga i uhitbenu zapovijed.

— Na službu, ekcelencijo!

— Jesi li sve dobro zapamtio?

— Od riječi do riječi.

— I glede nadkomesa?

— Na službu, vaša milosti! Ja se nadam...

— Što se nadaš, Luka?

— Da će kokoti u jutro kukurijekati na dnu kule!

— A grlica?

— Ona će... to se već zna!

— Ali... istom sutra!

— Sutra, svakako!

— U tom su slučaju za te žutaci pripravnici. Ako si mi pak pomrsio račune...

— Vaša milosti!

— Teško tebi, Luka! —

Oficijal kneza i kapetana Marka Barbariga ponizno se nakloni i ode.

VII.

USKOČKE VEZE

U povjesnici hrvatskoga naroda Uskoci zapremaju više časnih stranica. Djelovanje se njihovo ne može prosuditi